

for nærmere at søge oplyst de Tvivl og Uklarheder, som i Virkeligheden maa siges at ligge i Forslaget, og hvis Tilstedeværelse bewirke, at man i alle Tilfælde ikke fuldt kan slutte sig til Lovforslaget i den foreliggende Form.

Seg vil ikke paastaa, at Kjøbenhavns Udvikling er ensbetydende med Landets Udvikling, men efter den Rolle, Hovedstaden spiller i vort Land, maa det dog vist indrømmes, at Kjøbenhavns Udvikling har stor Betydning for Landets Udvikling, og at man derfor maa hjælpe ethvert Skridt, der bidrager til at fremme denne Udvikling, med Glæde. Det foreliggende Lovforslag sigter mod dette Maal, men det naaer det ikke, fordi det istedetfor at skabe en Løsning kun giver Surrogater. Det er nærmest beregnet paa at ville tilfredsstille Diebliffets Krav, men mindre betænkt paa at være Grundlaget for en Udvikling, der skal gjælde for en lang Fremtid. Seg kan meget godt forstaa, at det vil være forbundet med Vanskeligheder nu at komme med en fuldstændig Plan og fordre den strax udført, men det forhindrer jo ikke, at man danner sig en Plan, og hvad jeg ikke forstaaer er, at man ikke allerede paa det nuværende Stadium med en saadan for Die søger at sikke sig de nødvendige Midler til at kunne faae Planen bragt til Udførelse i Fremtiden; thi det maa erindres, at tilfældige Konjunkturer netop i Hovedstadens Forhold spille en saa stor Rolle, at de Ting, man tror idag kunne udføres, maaske ikke kunne udføres om 8 Dage. Seg tror, at de Erfaringer, vi have havt Veilighed til at gjøre med Hensyn til vore Jernbaneforhold, i saa Henseende staa som advarende Fingerpeg. Vi begyndte med en Jernbanegaard Syd for Vesterbrogade i et Terrain, der tillod en næsten ubegrændset Udvidelse. Efterat vi havde havt den der omtrent 18 Aar, flyttede vi den Nord for Vesterbrogade til et Terrain, der kun tillod en begrændset Udvidelse, saa at man kunde sige sig selv, at man maatte komme tilfort. Da der var gaaet henved 10 Aar, kom Spørgsmaalet frem om Tilveiebringelse af en Havnbane. Dengang blev her i Thinget Opmærksomheden henledet paa, hvor nødvendigt det var at bevare Vigerslevsporet og de dertil grændsende Arealer, selv om man ikke i Diebliffet havde Brug for dem, for at man, naar den Tid kom, da en Udvidelse var nødvendig, kunde foretage en saadan der. Tiden er gaaet, og den Del af Vigerslevsporet, der ligger Kjøbenhavn nærmest, er nedlagt til Gader, og de tilstødende Arealer ere anvendte til Kvægtorvet og paa anden Maade. Saa kom man i 1878 til det Resultat, at Banegaarden ikke var tilfredsstillende ligeoverfor

de forøgede Krav, som Gods- og Persontrafikken stillede, og da Jernbanebestyrelsen henvendte sig til Indenrigsministeriet, nedsatte dette en Kommission. Seg tilstaaer, at ligesaa heldigt, som jeg vilde have fundet det, at man havde nedsat en Kommission til Bedømmelse af, hvad der bør gjøres for Kjøbenhavns Udviklingsforhold i Almindelighed, ligesaa uheldigt forekommer det mig at være, at man snart nedsetter en Kommission om Jernbanevesenet, snart en anden om Havnvesenet og en tredie for en tredie Ting; thi skal der komme noget Udbytte, maa Kommissionen have et Kommisfortum og være sammensat paa en saadan Maade, at den kan tage alle derhen hørende Spørgsmaal under fornøden Overveelse. Hvis det derfor paa enkelte Omraader maa siges, at Jernbanekommissionen ikke fuldt ud tilfredsstillende har løst sit Hverv, maa det søges i den Omstændighed, at den var stillet ligeoverfor en for begrændset Opgave. Smidertid har den fremtæt sine Forslag, og dens Betænkning er Rigsdagen bekjendt, ligesom ogsaa Regjeringen i Bemærkningerne til Lovforslaget har givet et forfattet Sammendrag af det Resultat, Kommissionen er kommen til, og det danner jo paa en vis Maade Grundlaget for Lovforslaget. Det Første, Kommissionen forlangte, var jo en Udvidelse af den nuværende Banegaard med Hensyn til Person- og Godstrafiken; Ministeriet ønsker imidlertid kun en Udvidelse med Hensyn til Persontrafikken og gjør gjældende, at det er nødvendigt, at det sker hurtigt, fordi det vil kunne befrugtes, at de Arealer, om hvis Indtagelse her er Spørgsmaal, i en nær Fremtid tildeles kunne blive udlagte til Byggegrunde. Men jeg tillader mig at spørge: Kan man da faae de Arealer, man anser nødvendige til Banegaardens Udvidelse mod Ost? Ser jeg hen til Landsktingets Betænkning, saa oplyses deri, at Indenrigsministeriet under 8de Juni f. A. henvendte sig til Magistraten med Forespørgsel desangaaende. Magistraten svarede den 5te Oktober f. A., at den maatte paa det Allerbestemteste udtale sig imod, at der blev afftaet den Del af Vandværkets Grund, der var forlangt, og hvis man desuagtet vilde fremtvinge en Afftaelse, vilde

Rettelser.

Sp. 1047 Lin. 20 f. o.: „dengang Slav Trykvesen gik til Slaget ved Stiklestad“, las: „dengang Kong Slav gik til Slaget ved Stiklestad“.